

noceret eis in q̄ doceſ hō iustus q̄ si inunda
uerit diluuiū carnis intret arcā trāquillā men
tis. Et licet circūfluant torrētes iracūdie. flu
mina luxurie. voragineſ gule. t̄ licet ebulliat
torrētes temptationū. abyssus cupiditatū.
maria tribulationū. intret cū noe cū gaudio i
arcā. i. quiet' anim' clauso foris silentij hostio
possidet aiam. t̄ q̄to magis caro laborat i acti
one. rāto plus spūs sublimi volat in pteplati
one. Hicuſ pater de Pauſo q̄ plus omib' la
borauit i fame. siti. frigore. t̄ nuditate. t̄ in vo
luit mēs sua in ptemplatione. Ad Pbil. iij.
cū dicit. Noſtra conuersatio ē in celis. ad hos
celos perducat t̄c.

De eadem dñica. Sermo ſcds.

Dolorabitis t̄ fle
bitis vos. mūdus aut̄ gaudebit. s̄z
tristitia v̄ra letat̄ in gaudiū. Joh.
xvj. dicit ſolin' in li. de mira. mūdi. Cygn' dū
viuit gemit iugit̄ t̄ triftat̄. cū moriſ cōferti ca
nit ameniſſime t̄ letat̄. Leo no moriens vber
rime qđe plorat. idē dicit Amb. in exame. de
cygno. Cygn' iſtāte morte pena in cerebro i
fixa canit. t̄ cōtra morē oīm animaliū p̄ gemi
tu cantū reddit. Dolorit̄ p̄ cygnuz intelligo
quēlibet hoīem fidelē sanctū t̄ deuotū. q̄z cy
gnus habet penaſ pl̄imas candidissimas oī
colore alio vel nigredine impmixtas. H̄z car
nem nigrā t̄ ad digerendū durā Per pennas
vno modo ſignificat̄ p̄cepta charitatis. iux
illud p̄. cxxx viij. Si ſumpfero pennas meas
diluculo t̄ habitauero i extremis maris. q. d.
ſi p̄cepta charitatis implere ſtuduero. Et em̄
p̄ceptū de charitate dei. de dilectiōe. p̄ximi. o
dilectiōe parētū t̄ amicorū. q̄b' om̄s boni im
plen̄ in hac vita. t̄ ornant̄ illis ſicut cygnus
penis albis. Alio modo p̄ penaſ intelligo vir
tutes morales. iuxta illud p̄. lx viij. Dene co
lumbe de argenteate. q. d. habete in p̄tutibus
v̄ris māſuetudinē ſimplicitatis t̄ prudētie cla
ritatē. t̄ illar̄ p̄tutū ſunt. xj. vt ſ. dñica. i. poſt
paſca. f. vi. Et his omib' ſancti t̄ boni in
hoc mūdo velut penis ornate regunt̄. caro ve
ro ipſorū ad l̄am nigra ē ex caſtigatione t̄ ex
ſolis vſtione. Hicuſ legif de carne ſcti Hiero.
que ex ſolis ardore q̄ſi aduſta videbat̄. t̄ ſic d
multis alijs. iſti igiſ ſancti t̄ deuoti natantes
in mari hui⁹ mundi gemūt iugiter t̄ triftant̄. i
morte aut̄ t̄ poſt mortē gaudēt eternaliſ t̄ letā
tur. ſicut legif de ſcā Elizabeth q̄ t̄pe mortis
apropinquātē q̄ dñs diiectā ſuā vocare volu
it de hoc mūdo. audita ē vox dulcissima. in
rogante ancilla ſua qđ h̄ effet. r̄ndit. vna au
cula in me t̄ parietē ſe ponēſ ſuauit̄ cecinit. t̄
me ad cantandū puocauit. Refert etiā Apia
riuſli. j. c. liij. de quadā matrona q̄ erat in p̄t/
i

bus brabantie dicens. Iſtā nunq̄ letā vidim⁹.
nunq̄ rideat̄. niſi cū man⁹ liberat̄ ad egenos
extendere potuiffet. H̄z quid cōtingit h̄ mul
to tempe laguit. lecto iacēs die ac nocte t̄. vii.
horis que canonice nūcupant̄ auiſ mire pul
chitudinis t̄ decoris ea dulcissimis t̄ inessa
bilibus vocib' annis pl̄ibus cōſolabat̄. t̄ hec
ipſa cōfessori ſuo dixit. cūq̄ quereret ab ea. cui⁹
auiſ illa voceſ imitari voluerit. videreſ nihil
inq̄t in terris eē qđ illi⁹ poſſet vocib' compari
nec ſolis aurib' delectoſ in illis. verū etiā ad
cor interi⁹ trāſfundit modulamē. t̄ ex eo ſpūs
meuſ delitias eternales deſiderati⁹ expectat.
Ecce qualiter ſancti boni t̄ virtuoſi in hac vi
ta triftant̄. s̄z in morte letant̄. H̄z ecōtra homi
nes mali t̄ pueri hic letant̄ cū malefecerint t̄
exultat̄ in reb' pefſimis. Prou. ii. Sed in fine
vite triftant̄. q̄z in puncto ad inferna descen
dunt Job. xxij. t̄ h̄ cōmemorat dñs in jobis al
legatis. in q̄bus tria p̄ncipalif tangunt̄. Pri
mo iuſtorū in p̄ſenti vita tribulatio. ibi. plora
bitis t̄c. Secundo impio p̄ gaudiū t̄ exultatō. ibi
mūd' aut̄ gaudebit. Tertio electoꝝ in futuro
cōſolatio. ibi. s̄z tristitia v̄ra vertet̄. Utuſ ad
pmū ponit iuſtorū in p̄ſenti vita tribulationē B
cū dicit plorabitis t̄ flebiti vos. Amb. in lib.
exame. xiiij. dīc. media q̄daꝝ eſtate mox aueſla
cātu deſiſtētes ſuo merore triftant̄. t̄ ab aſpe
ctu hoīim ſe abſcōdūt. Dolorit̄ p̄ aueſ intel
lige hoīes celeſtes. ſed p̄ eſtate v̄ta grē in p̄ſentī.
Hicuſ igiſ a cātu in eſtate deſiſtūt aueſ
ſic a gaudijs in p̄ſenti ceſtant hoīes t̄ fletib' i
ſudant. t̄ horū ſletuū alique ſunt cauſe. Pri
ma p̄uenit ex miſeriārū multimoſdarū inuolu
tione. H̄t aut̄ varie miſerie in h̄ mūdo. Pri
mo quedā ſunt in penarū paſſione. hō enīz in
ſtatu innoceſtie. nullas patiebaſ penas. nul
las miſerias. nullos defect⁹. q̄z vt dīc. Cris.
Hō ſi in paſadiſo innoceſt vixiſſet. nec ignis
eū v̄eret. nec aliq̄ mergeret. nec abſentia aer
ſuffocaret. nec oia que nocent mortalib' impe
dirent. s̄z heu adā nō ppendedit. s̄z in vno pecca
to actuali plura p̄ctā cōmilit. vt clare deducit
btūs Aug'. in enchiſi. c. xxvj. t̄. xxvij. t̄ alle
gal a magiſtro li. ii. diſt. xxxij. Dōſſunt inq̄t
intelligi plura p̄ctā in vna trāſgressione adeſi
in ſua q̄ſi mēbra diuidat̄. H̄z t̄ ſupbia ē illic
quia hō in ſuo poti⁹ ē q̄z dei p̄tate dilexit. Et
ſacrilegiū quia deo nō reddidit. t̄ homicidiū
quia ſe in mortē p̄cipitauit. t̄ fornicatio ſpūal
quia integritas inētiſ humane ſerpētina per
ſuafionē corrupta ē. t̄ furtū quia cibos prohi
bitos vſurpauit. t̄ auaritia quia plus q̄z ſuffi
cere illi debuit appetiuit. h ille. Ex quo in vna
transgressione tanta t̄ tam magna peccata p̄
petrauit. ideo eū varijs miſeris t̄ penis a pa
radiso expellendo afflixit t̄ plagauit dicens.
H̄g

Dñica tertia post pasce

Gen. iij. In sudore vult^r tui vesceri panetuo
Et has miseras & penalitates nō solū ipsi su-
stinerūt. sed in suos filios & filias deriuauerūt
vt dicit Job. xiiij. Hō natus de muliere breui
viuens tempe. replete multis miseris. Replete
em̄ miseris tam in aia q̄ i corpe q̄ a creatur^r
ab extra. In aia quidē habet impotētiā ad bo-
nū faciendū. cōcupiscentiā ad malū appetēdū
ignorantiā ad discernendū. qz Gen. viij. Gen-
sus & cogitatio generis humani. pna sunt ad
malū ab adolescētia sua. ideo dicit de pe. dist.
iij. c. pncipiū. s. charitas. ppe finē. Om̄is crea-
tura sub vitio ē. In corpe autē patiē famē. sitiz
frigus. estū. morbū. & multas miserias. demū
mortē. & hec sunt vincula hois. vt supra dixi p-
te. i. feria. vij. p^r letare. Z. O. Et pp̄ illas mi-
serias tam aie q̄ corporis flebat Innoç. papa d
vili hu. cō. i li. i. c. j. Quis inq̄ det oclis meis
fonte lachrymarū. req̄re s. dñica. j. f. xxx viij.
E. Et infra eodē. C. U. Felices illi q̄ moriun-
tur ante q̄ orunt. p̄us autē mortē sentientes q̄
vitā scientes. Secūde miserie quas boni pati-
unt ppter quas merito flent in hac vita sunt
in malorū pturbatiōe. Utū em̄ mali bonos i
hac vita pturbant certe docet expientia quo/
tidiana. Nā dicit apls. ij. Timo. iij. Om̄es q̄
pie viuere volūt in xp̄o iesu psecutionē patiē-
tur sc̄a malis hominibus. Jō Aug. cū pro/
uincia sua ab ip̄hs erat obessa. lachryme erāt
sibi panes die ac nocte. Hiliter Victorin^r ep̄s
ob hāc cām quasi flebiliter scripsit ad beatum
Augl. In hec x̄ba venerabili p̄i Augustino
victorin^r i dño salutē. Noueritis q̄ tota nr̄a p-
uincia a barbaris ē possessa. & tot malis & fla/
gellis pcussa. vt multi xp̄iani mihi insultēt et
dicant vtinā nomē xp̄i nūq̄ fuisset diuulgatū
& p mundū pdcatū. qz post diuulgationē illi
us nois plib⁹ malis affectum est genus hu/
manū q̄ ante.. nam an̄ tot^r mūd^r regebaſ ab
vno principe. & summa pace fruebat itayt im/
pletū esse dicāt. q̄ ait pp̄ha. cōflabūt gladios
suos in vomeres & lāceas suas in falces. Nūc
aut̄ tali noile diuulgato lites & guerre & discor-
die insurgūt vt vere non sit aliqua ps in toto
orbe que sit in pace. rogo igif pater vt sup his
malis aliq̄ longos tractar^r & plixū librū face-
re digneris. quia talib^r objectionib^r nō valeo
rñdere. cui sic rñdit Aug. in eplā. lxij. L̄tue
clarissime victorine. grandi labore repleuerūt
cor meū quibus petisti vt pliro ope aliq̄ rñde
am. cū talib^r malis magis plixi gemitus. q̄ p
lixi libri debeat adhiberi. Exclamādū ad deū
vt nō fm̄ merita nr̄a faciat nob. s̄ fm̄ suā mi-
sericordiā liberet nos a tantis malis. Et post
paucā In hac eplā vult q̄ de his p̄fūrūtāq̄ i
toeculari nō cessat ab infidelib^r fideles sic oleū
ab amurca exp̄mi & liquari. Et subdit. illis ei

q̄ xp̄ianā fidē querelas imp̄ias factare nō q̄
escunt dicētes. q̄ ante q̄ illa doctrina p mūdū
pdcaref tanta mala hūanū gen^r nō patiebat
facile est exemplo rñdere. dñs em̄ dixit Luc.
xij. Heru^r nesciēs voluntatē dñi sui. & nō faci-
ens digne plagis vapulabit paucis. seru^r aut̄
sciens voluntatē dñi & nō faciēs digne vapu-
labit multis. Nō est mirū si xp̄ianis tempib^r
iste mūdus tanq̄ hū^r sciens iā voluntatē dñi
& nō faciens digne plagis vapulabit multis.
attendūt q̄ta celeritate euāgelīū pdcaretur.
& nō attendūt q̄ta pueritate cōtemnit. Et sb
dit. Herui aut̄ dei & sancti & mala tpalia ab ini-
miciis patiunē habet & solatiōes suas & spez se-
culi futuri. Quia dicit apls ad Rhoma. viij.
Nō sunt cōdigne passiones hui^r tpis ad futu-
ram gloriā que reuelabīt in nobis. b Aug.
Sc̄da causa flendi in hac vita est ex culparum
cōsideratiōe. Sancti em̄ viri & hoīes q̄ carent
pp̄ijs. flent tñ de alienis. & hoc ppter cōpas-
sionē quā habet de pditionib^r eorū. Hic ut b.
Bmb. qui cū audisset pctū alicui^r in cōfessio-
ne. adeo fleuit vt illū secū flere cōpelleret. Et
quidā scūs vir vt legiſ in vitaspa. cuz vidisset
ornatū cuiusdā mulieris curiosuz. flens dixit
Ignosce mihi om̄ipotēs de^r. qz vni^r diei orna-
tus hui^r meretricis supauit toti^r vite mee in/
dustria ornamēta. Interrogātib^r aut̄ causam
dixit flens. due res me mouēt. vna de illi^r per
ditione. alia de mea remissionē. qz non habeo
tñ studiū placēdi deo q̄tū habet illa ad pla/
cēdū hoib^r malis & diabolo. Hi aut̄ q̄ habet
pp̄ia pctā deflere magnā hūt cām flēdi & plo/
randi. sicut De. qui recolēs pctm suū trine ne-
gationis fleuit amare Bat. xxvj. Sic fleuit
maria magdalena. que. viij. demonib^r fuit ple-
na vt fletib^r suis pedes dñicos irrigaret. Lu.
vij. Si pctōr aiaduerteret mala q̄ p pctm in/
currat fleret vtq̄ in pñtine h̄ret materiā flēdi
in futuro. nā p pctm hō deum offendit. cōlor-
tium angelorū & sanctorū amittit & suffragia
ecclesie pdit. aiam p pctm iterficit. diabolo se
subjicit. & in infernū se submergit. Quis ergo
pctōr habet adeo durū cor q̄ possit se contine-
re a fletu. qui aduertit hec mala q̄ pctm addu-
cit. Circūspice vndiq̄ ex om̄i pte inuenies dā-
na. si respicis sursum inuenies tibi deū offen/
sum & celum clausum. si deorsuz infernū aper-
tum. a dextris cōsortiū malorū effectiū. Nū te mortez
quia si tu mortu^r fueris in peccati dānaberis
p^r te dānū. qz suffragia ecclie & scōz nūq̄ tibi
pdesse pñt. b Jordan^r in suis postillis Tertia
cā hō flēdi ē ex pñmorū cōpassione. & hec com-
passio fit infđū rōne casus eoꝝ & pcti. qz dicit
P̄hisolog^r. Cū elephas q̄ etiā grādi arbori &
maxime palme se apodiat qñq̄ arbore frāgit

in terrā cadit q̄ casum suū irrecupabile vi-
dens miro modo barrit. ad cui⁹ barritū multi-
tudo iuuenū elephantū accedit ⁊ ei cōpatiun-
tur barriēdo. ⁊ subito elephantē q̄ senior ē p̄
virib⁹ eleuāt. ⁊ vt eū erigāt miro affectu se in-
clinan. **H**orat⁹ hō quiescere volēs tunc ar-
bozī se apodiat. qñ delectatiō peccati iberet
vt desiderio suo satisfaciat. **S**z arbore fracta ca-
dit. qz mūdō deficiēte vel delectatiō trāseūte
in aduersitatē v̄l pctm ruit. ⁊ tūc casuz cognoscēs
debet barrire. i. auxiliū aliorum iplorare.
clamādo ad scōs vel ad hoies pios ⁊ hūiles.
⁊ tūc illi debet ei cōpati ⁊ iuuare p̄ posse vt s̄b
leue. vt hortat⁹ **L**ulli⁹ mori. **H**i videris ali-
quē cadentē siue casurū. non ride sed ei p̄bete
cōpatientē. **E**t **H**apiens. **H**i vn⁹ ceciderit ab
alio fulctē. **E**c̄s. iiiij. **J**o cōpassionē suā erga
afflictos ostēdēs **J**ob ait. c. xxx. **F**lebā quon-
dam sup eo q̄ afflict⁹ erat. ⁊ cōpatiebat ania
mea paupi. hec etiā p̄ passio attēdēt nō solū de
casu in pctm vel in culpā aut sup rerū inopīa.
Sz etiā sup calamitatib⁹ corpis ⁊ qd pl⁹ est sup
pditione aie. **N**uia dicit **A**ug⁹. de pe. dist. iij.
c. sūt plures. **S**ciat se culpabiliter durū q̄ de-
flet damna tempis vel mortē amici ⁊ dolorez
peccati nō ostendit lachrymis. **E**t iterum dic
idem. **H**ūt ne in te viscera xpiane cōpassionis
qui plangis corp⁹ a quo recessit aia. ⁊ nō plan-
gis aiam a q̄ de⁹ recessit. **Q**uarta causa flendi
hic est ex celestis p̄tē dilatiōe. ille flet⁹ figura-
tus ē in filiis isrl⁹ qui dixerūt i p̄s. cxxxvi. **G**u-
per flumina babylonis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹
dū recordaremur syon. **B**abylon iterptat cō-
fusio. ⁊ significat fluxibilitatē p̄ntis mūdi in q̄
hō multiplicē p̄ pctā acq̄rit cōfusionē. **G**yon
aut̄ interptat speculatio. ⁊ significat celestem
patriā. vbi speculamur yultū dei. qz ibi regez
in decorē suo videbunt **E**sa. xxxvij. **N**os igīt
qui adhuc sedem⁹ sup fluxibilitatē p̄ntis inco-
latus qñ recordaremur sup celeste syon meri-
to flerem⁹. sic flebat dauid in p̄s. xlj. **F**uerunt
mihi lachryme mee panes die ac nocte. dū dī
mihi quotidie vbi ē deus tu⁹. **E**t bītūs **G**reg⁹
sup illud **J**ob. iij. **A**nteq̄z comedā suspiro dic
Luctu suo aia pascit cū flendo ad supna gau-
dia subleuat. ⁊ int⁹ quidē doloris sui gemitū
tolerat. **S**z eo refectionis pabulū p̄parat. quo
vis amoris lachrymose manat. **C**tū ad scđm
ponit impiorū gaudiū siue exultationē. cū dic
mūdus qdē gaudebit. **O**ro quo notandū q̄
mūdus iste significat p̄ mare p̄ qd fili⁹ isrl⁹ tra-
sierūt ad terrā p̄missionis **H**apien. x. ⁊ hoc p̄
pter tria. **P**rimo ppter inquietudinē tempe-
statis. in mari em̄ ē abundantia fluctuū ⁊ ven-
torū. vñ qui sunt in mari semp̄ sunt in piculo.
iuē illud **E**c̄i. xlij. **Q**ui nauigant mare enar-
rant picula ei⁹. **S**icin p̄senti vita sunt semper

pcelle inundationes vndarū. **H**odo hō de/
primis p̄ aduersitatē. modo eleuat p̄ p̄spri-
tate. modo languet p̄ infirmitate. mō gaudet
p̄ sanitatē. modo dolet. modo ridet. modo cir-
cūdāt amicorū turb. modo frorib⁹ inimicorū
mō exaltaſt ad s̄blimitatē. mō hūliaſt ad pau-
pertatē. **E**t hoc tāgit p̄s. xcij. **M**irabiles ela-
tiones maris. **S**z quare mūdani ⁊ iuuenes p̄-
sentis tp̄is hūl⁹. tm̄ diligūt mundū cū tot va-
rietates sunt in eo. **R**indz **H**acrobi⁹. h. satur
naliū p̄ p̄suē q̄ aqua maris p̄iecta in ignem
flāmā nō extinguit **S**z accēdit. **L**ui⁹ rō est natu-
ralis pinguedo aque marine ē densa salsa pin-
guis ⁊ grauis. **H**oraliter aq̄ maris ē gaudi-
um ⁊ iocūditas secularis que iocūditas adiū-
cta flāme iuuenilis ardoris eam accēdit v̄tra
oēm modū recte rōnis. vt dicit **H**ol. lec. xxxij
ideo gaudēt in mari hūl⁹ mūdi. sed si respice/
rent finē certe hic nō gauderēt. de b. **H**ugo i li.
de vanitate rerū mūdanarū p̄ modū dialogi
vbi cū discipul⁹ su⁹ videre dixit. nauigātes in
mari in magna tranquillitate ⁊ aeris serenita-
te. hoiesq̄ in nauī discubentes ad epulas ⁊ ca-
nentes in lyris ⁊ tybūs ⁊ cytharis. in om̄i ge-
nere dulc cantilene auditū mulcentes. pisces
q̄ in om̄i leticia alludētes. **H**ugo dixit. qd ti-
bi videſ. r̄ndit discipul⁹. **Q**uid nisi magnum
gaudiū magnaq̄ iocūditas. ⁊ si posset eē diu-
turna felicitas. **E**t **H**ugo. istud ē ḡ ppter ea.
quia mūdus tibi placet. discipul⁹. cur mihi di-
splicere debeat ignorō. **H**ugo. sige inq̄t pau-
lisper oculū donec video finē. ⁊ post paululū
quid inquit vides. discipul⁹. video inquit n̄
grecere celum. nubes ventis agitari. mare cō-
turbari. fluct⁹ intumesce. ⁊ nauē quasi a fun-
do euerti. **H**ugo. qd inq̄t tibi videſ. discipul⁹
heu ait. quid laudau. o miseri qd vobiscuz in
mari. o infelices. ecce illa leticia v̄ra. q̄uo tam
cito imutata ē. ⁊ vita v̄ra ad quā miseriā duo
luta p̄us vobis exultātib⁹ pisces maris alluse-
runt. nūc vos naufragos ⁊ submersos misera-
biliter in pastū recipiūt. **H**ugo qd tibi videſ.
discipul⁹. vanitas ē ⁊ vanitatū vanitas. **H**ic
ē de illis qui gaudēt de hoc mūdō. **S**ilem dia-
logum fecit hugo de mercatorib⁹ p̄ viam cuž
multis mercib⁹ ⁊ magnis de om̄i genere p̄cio-
sarū rerū quib⁹ p̄spere cū gaudio magno ice-
dentib⁹ supuenit cune⁹ armatorū. qui omnia
rapuerunt ⁊ viros qui effugere nō poterāt oc-
ciderūt. **Q**ue videns discipul⁹ exclamauit. o
miserz gaudiū mō vanitas. ⁊ vanitas vanita-
rum. **S**iles dialogos fecit in eodē libro. de di-
uitib⁹ de nuptijs p̄ponēs multa ⁊ varia eorū
gaudia. **G**ed om̄ia in fine csi tristitia cōcludū-
tur. in fine ḡ subinfert **H**ugo loquēs ad disci-
pulū. respice ḡ hūc miserū mūdū ⁊ magis mi-
seros q̄ diligunt illū. iste ē quē putam⁹ aliquā

Dñica tertia post pasce

do eē nob̄ amicū in q̄ nob̄ tpa longa pmisim⁹
vitā q̄etā. pacē trāquillā felicitatē ppetuā. iste
ē cui⁹ pulchritudinē dileyim⁹. cui⁹ spēm lau-
dauim⁹. cui⁹ tocūditatē cōcupiuim⁹. Et certe
nūc vide q̄z sunt vana oia b̄ t nūq̄ sapiētibus
aut x̄tutis amatorib⁹ appetēda. vbi em̄ sunt
p̄res n̄r̄ vbi sunt illi diuites ⁊ potētes q̄s oliz
in hui⁹ mūdi gloria claros vidim⁹. vbi postre-
mo sunt oēs de quorū amicitia ⁊ familiaritate
p̄sumebam⁹. certe trāsierūt vniūsi aī nos. et
H nos soli relicti sum⁹ post eos. hec Hugo. Est
et alia cā q̄re hoies in mūdo gaudēt ⁊ ip̄m di-
ligunt sc̄z pp̄t pulchritudinē rerū mūdanarū.
Hā legit in gestis romanorū. quidā rex duas
filias habuit. una erat pulcerima ⁊ oib⁹ gra-
tiosa. alia nigra ⁊ oib⁹ odiosa. rex v̄o pulchrā
rosa m̄di. nigrā v̄o grā plena appellauit. dein-
de p̄cones p̄ totū mūdi emisit. p̄nulgari qui
cūq̄ filiā suā in m̄rimoniū vīc̄ rosam m̄di ac-
ciperet nihil cū ea nisi pulchritudinē possidēt
q̄ aut nigrā totū regnū suū post ei⁹ abscessum
obtineret. **M**ulti ḡb p̄missum regis audien-
tes vndiq̄ cōfliūt ⁊ sp̄eta nigra pulchrā pe-
tunt. Ad grā plena vident flere cepit. cui rex
ob quā cām affligit alia tua. Cui illa. non est q̄
me visitet oēs de sorore mea curāt. sc̄ me d̄spic-
iunt. At aut pater. O filia ignoras. qr̄ omia
mea tua sunt. ⁊ q̄ te desponsauerit. regnū me-
um obtinebit. illa sic cōfortata cessauit a fletu.
Sp̄ualit aut ille rex e xp̄s q̄ est rex magn⁹ sup̄
oēm terrā. vt inq̄ p̄s. xlvi. hic h̄z duas filias.
Prima ē pulcra q̄ dicit rosa mūdi. ē mundus
q̄ dicit pulcer. iō qr̄. s. Joh. h. Om̄ne qd̄ ē i mū-
do aut cōcupiscētia carnis ē. aut cōcupia ocu-
lorū aut supbia vite. In his inq̄ trib⁹ oia de-
lectabilia mūdi cōprehendunt. nā sub p̄cupi-
scētia carnis oēs voluptates carnales in cib⁹
⁊ potib⁹ ⁊ venerib⁹. Sub p̄cupiscētia oculorū
cōprehendunt om̄ia vitta cupiditatis. ⁊ au-
arittie rerū mūdanarū. que cū vident oclis con-
cupiscunt corde. videlicet aurū ⁊ argentū gē-
me vestes p̄ciose. ⁊ cetera pulchra in qb⁹ ho-
mines delectant. Sub supbia vite q̄ ē appeti-
tus inanis glo:ie. cōprehendunt ambitio bo-
norū ⁊ dignitatū cū om̄ib⁹ filiab⁹ inanis glie.
Ppter tria hec q̄ q̄si pulcra vident q̄si om̄nes
amant mūdi ⁊ gaudiū suū h̄nt cū mundo. qr̄
vt dicit P̄hs in Ethī. Cōcupiscētia carnis re-
spicit bonū delectabile. Cōcupiscētia v̄o ocu-
lorū bonū vtile. H̄z supbia vite. bonū hono-
rable. illi tñ q̄ hunc mūdi ppter ista tria dili-
gunt. ⁊ cū ipso iocundant. nihil aliud nisi va-
nitatē obtinebūt ⁊ tristiciā in fine habebūt. qr̄
sup̄ isto v̄bo Jaco. iiiij. que ē vita v̄ra. vapor
ad modicū parēs. dicit glo. vita p̄ns ē vita du-
bia. vita ceca. vita erūnosa. quaz ad vltimum
mors interim. que om̄ib⁹ gaudijs finē impo-

nit. **E**xemplū de alexandro magno q̄ cū fuī/
set toti⁹ mūdi dñs ⁊ in eo fuisset letat. eiusq̄
corp⁹ in vase aureo cōditū fuisset. cōuenerūt
ph̄i de diuersis ptibus. quorū vñ volēs ostē
dere suū dñnum esse yanū ait. **H**eri isti nō suffi-
ciebat tot⁹ mūd⁹. hodie sepulchro q̄q̄ pedū
est cōtentus. **A**lī⁹ volēs ostēdere yanū eē au-
rum ⁊ argentū cōgregare. dixit. **H**eri iste the-
saurū fecit de auro. hodie aurū thesaurū facit
de ipso. **T**erti⁹ volēs ostēdere corp⁹ nutrire
voluptuose ⁊ delicate hoc yanū esse ait. **H**eri
iste corp⁹ suū nutritiebat diuersis delitijs. ho-
die comedit a vermib⁹ infinitis. **S**c̄dā filia est
sc̄a ecclia que ē cōgregatio oīm fidelij. q̄ hic i
terris nigra ē ⁊ despēcta. iuxta illō Læn. j. **N**
gra sū sz formosa. hāc q̄si oēs mūdiāi spernūt
nec se cū illa societate volūt. **E**t p̄t dicere sc̄a
ecclesia illud. **E**sa. j. **F**ilios enutriūt ⁊ exalta-
ui. ipsi aut spreuerunt me. nā vbi vñ vel duo
dieb⁹ dñnicis aut alijs dieb⁹ festiūs de homi-
nib⁹ mūdanis ⁊ seculo deditis sunt in ecclia ⁊
in diuinis officijs. Ibi centū sunt in suis nego-
cijs ⁊ officijs ⁊ tabernis. **Q**uod vīdēs ecclesia
in suis electis bñ p̄t flere q̄ sic cōtemnit. **H**z
celestis rex ip̄am cōsolat ⁊ regnū celorū pollī-
cef. **S**c̄dō mūdus dicit mare ppter amaritu-
dinē acerbitatis. **L**otū em̄ gaudiū huius vi-
te asperū ē amaritudinib⁹. de qua dicit beat⁹
Greg. in quadā omel. vbiq̄ mors. vbiq̄ lucr⁹.
vbiq̄ desolatio. vbiq̄ p̄cutimur. vbiq̄ amar-
tudine replemur. ⁊ tñ tota mēte carnalis cōcu-
piscentie ei⁹ amaritudinē amam⁹. fugientē. se
quimur. labenti inherem⁹. ⁊ qr̄ labentē retine-
re nō possum⁹ cū ipso labinur q̄si cadentē re-
tinem⁹. hec Greg⁹. **H**e hoc etiā dicit sapiens
Drouer. xiiij. **R**isus dolore miscebūt. ⁊ ex tre-
ma gaudiū lucr⁹ occupat. sup̄ q̄ dīc Basili⁹ i ex-
ame. mixta sunt gaudia seculi felle multipli-
amaritudinis ⁊ h̄z vt dīc Hol. lec. cxxij. cle-
menter de⁹ disponit vt vita ista sit tedij⁹ ⁊ tri-
bulationib⁹ admixta. qr̄ nimis acriter eā ama-
remus. vñ sicut nutrit voleb⁹ filiū suū ablacta-
re linit māmillaz suā aliq̄ succo amaro. vt fina-
pi. ita de⁹ volēs nos ab amore mūdi retrahē-
re ⁊ eius gaudio ip̄m amaritudinibus voluit
admisere. de b̄ Greg⁹. xxij. moral. elect⁹ suis
ad se p̄gentib⁹ dñs hui⁹ mūdi asperū iter fac-
nedū vite p̄ntis requie aut vie amenitate pa-
scif magis em̄ diu p̄gere q̄z citius p̄uenire de-
lectet ne dū delectat in via obliuiscat qd̄ des-
derabat in p̄ria. **H**icut pisces nō sentiūt ama-
ritudinē mari qui ibi nutriti sunt. **H**ic necho-
mines mūdani sentiūt bonorū mūdi amaritu-
dinem. qr̄ sunt talib⁹ assueti. **H**e vno q̄z tali
dicit Abacuc. s. **F**acies hoies quasi pisces ma-
ris. **E**t addit Hol. vbi. s. q̄ viri sancti q̄ inter
alios amaritudinē mūdi gustat. triplicet sciūt

Sermo

XII

eam quodāmodo dulcorare sūm tres modos.
i quib⁹ solēt dulces fieri aque marī. Aque em⁹
marine fiunt dulces p̄ solis eleuationē. p̄ ter/
re trāsmeationē. t p̄ cere distillationē. isto mō
viri sancti tribulatiōes hui⁹ mūdi dulces fa/
ciunt. Primo p̄ eleuationē solis. sicut enī sol
eleuat vapores a mari qui postea cōgelantur
in nubes de quib⁹ dulcissima reddit aqua. sic
viri sancti tribulationib⁹ agitati. statim in ce/
lum ascendūt. aut de futura gloria recognit
quib⁹ pensatis manifeste cōsiderat. q̄ nō sunt
cōdigne passiones hui⁹ tempis ad futurā bea/
titudinē quā expectant. Secundo aque fiunt dul/
ces ex cōditiōe terre p̄ quā trāseunt. vñ aque
trāseuntes p̄ terrā labulosam cōiter sunt dul/
ces. sic similiter si mortez nřam t nos in breui
morituros. t in terrā reuertētes cogitem⁹ di/
cimus. q̄ dulcia sunt quecūq; nobis in hac vi/
ta dura dicunt. ideo facile cōtemnit om̄ia q̄ se
cogitat moriturū. Tertio aque fiunt dulces si
vas integrū t cōcaū de cera v̄ginea mittat
in mare iuuenit cito repletū aqua valde dul/
ci. eo q̄ cera illa nihil amaritudinis p̄mittit sic
trāsire. Sic moralr christū cogitem⁹. in cui⁹ p̄
sona dicit p̄. xxij. Factū est cor meū tanq; ce/
raliquescēs. quia de v̄gine pura nat⁹ t in eu⁹
referamus. quicqd hic tribulatiōis toleram⁹
t totū fiet dulce. Rō ē. quia cera ſtalalis in ſe eſt
dulcis ex natura mellis. t habet in ſe poros. p̄
quos aqua ſalſa trahit. t ſic dulcis fit. christ⁹
aut dulcis eſt ex natura mellis. q̄ concept⁹ fu/
it de v̄gine maria. de ſpūſcō. de q̄ Eccī. xxiiij.
Spūs em⁹ me⁹ sup mel dulcis. Doros habet
patentes t magnos t puos. Vulnera ſez ſpi/
nis. clavis. lancea. t flagellis. corpi ſuo illata
t nos p̄ iſtos poros tribulationes hui⁹ vite ſi
diſtillare velim⁹ nihil eſt adeo p̄nitiōsum qn̄
illud ipſe p̄ nobis t nō p̄ ſe voluerit tolerare.
Iō dicit brū Amb. in quodā ſmōe. Si vulnera
curare desideras medic⁹ ē. Si febribus eſtuas
fons ē. Si grauaris iniqtate iuſticia eſt. Si mor/
tem times vita ē. Si tenebras fugis lux ē. Si ce/
lum desideras via ē. Si bñ viuere queri alime/
tum ē. Si ḡ xp̄s amaritudines hui⁹ mūdi ſi ip/
ſum dulciter cogitem⁹ dulces efficit nob̄ vt
via vite tolerabilis nobis fiat. Jū illō Eſa.
li. Dofuſtī p̄fundū viā t transiret liberati.
Hoc ē dicendū q̄tūcūq; ſit hō in p̄fundō tri/
bulationis in hoc mari magno. viaz tñ hz per
quā xp̄s p̄ceſſit. Hic incidentalit oris vna du/
bitatio ex quo mētio fuit ſupius de vulnerib⁹
xp̄i an xp̄s poſt ſuā reſurrectionē vulnera in
ſuo retinuit corpe. Ad hoc ſcūs Aug⁹ lib. vij.
cōtra pelagianos. c. ix. videt ſentire. q̄ xp̄us
in reſurreciōe vulnera nō retinuit. ſed tñ ci/
catrices eorū. ſic inquiēs. Sciat xp̄m. nō vul/
nera ſed ſigna vulnerū diſcipulis demōſtraf/
ſe. Hoc idē tenet Albert⁹ magn⁹ ſup Lucam
Licatrices tales in xp̄o ſicut in martyrib⁹ ei⁹
Fm Angl. lib. xij. de ciuitate dei. erūt quidem
pulchritudo t oſteſio ſtigmatum in victorie ſi
gnūm. Et hui⁹ rō p̄t assignari. q̄r niſi eēnt ci/
catrices ad maiore ſecore xp̄s nō reſeruafſet
eas ſed faciliter deleuiſſet. Si em⁹ balsam⁹ ita
pfecte ſanat vuln⁹. q̄ nō manet cicatrix. Dul/
to fortius poſſet dñs deus ſua t aliorū marty/
rum vulnera ita pfecte ſanare. q̄ nullū velli/
gium vulneris remaneret. Hunc tñ quiq; cau/
ſe ſm Bedam ſup Lucā. quare dñs in corpo/
re ſuo cicatrices reſeruauit. Prima ut in ppe/
tuum victorie ſue circūferat triumphum. Se
cunda ut diſcipulos ſuos in fide ſolidaret. Ter/
tia ut p̄ nobis apud patrē aduocaret. Oſtēdēſ
quale gen⁹ mortis p̄ nobis p̄tulifſet. Quarta
ut redemptis ſua morte q̄ misericorditer ſūt
adiuuuati iſinuaret. Quinta ut q̄i uile malī dā
nanſ enunciat q̄r videbit eū ois oculus. t qui
eum pupugerūt Apoç. j. De hoc dicit beatus
Aug⁹ li. de ſymbolo. Sciebat ielus xp̄s qua/
re cicatrices in corpe ſuo reſeruaret. Si enī
demōſtrauit Thomē nō credēti latus ut vide/
ret t tangeret. ita t inimicēs vulnera demon/
ſtrabit ut cōuincēs eos v̄itas dicat. Ecce ho/
minē quē crucifixiſtis videte vulnera que inſi/
xiftis. agnoscatis lat⁹ qđ pupugiftis. quod p̄
vos t ppter vos aptū eſt. nectī vitare volū/
ſtis. Tertio mūdus iſte dicit mare ppter in/
ualitudinē ſanitatis. nō eſt aliq; q̄tūcūq; bo/
ne cōplexiōis qui ita bñ poſſet ſanus in mari
eſſe ſicut in terra. illi em⁹ qui in terra ſunt nutri/
ti t ad terraz ſunt aſſueti qñ ad mare veniunt
peſſime patiunt̄ t abominationē tantā habēt
q̄ inter nautas capita nō p̄nt leuare. Iſto mo/
do moraliter nullus eīta morigerat⁹ qui poſ/
ſit viuere ita v̄tuose in hui⁹ mundi mari ſicut
in ſolida terra religionis ſancte. Nec eſt aliq;
in bona religione ita radicaliter educatus qui
multas abominationes patiaſ. ſi ſe mūdo im/
ſeat. ut merito dicere poſſit illō Goph. ii. Ue
qui habitatis funiculum mari ſens p̄ditorū
Ex his iam dictis quilibet poſſit eliciere an in
mari hui⁹ mundi poſſit veraciter gaudere. et
certe inueniſſet q̄ nō. quia gaudium hui⁹ mūdi
breuem delectationē affert t nihilominus lon/
gam penam. vnde Job. xx. Gaudium hypo/
crite non ēniſi ad vñū punctū vel ad iſtar pū/
cti. vbi ſm Bre. xv. mo. Per pūnetuz intelli/
giſt breuitas vite p̄nt. q̄ respectu eſt uita vir/
puncto cōpaf. quia de tota vita nřa nō habe/
mus niſi vñū nūc p̄nt. Dis inq̄t lōgitudo vite
p̄nt pūct⁹ eē cognoscit. q̄r de p̄terito nihil hz
q̄r ē elapsuz. de futuro nō dū hz cū ſit incertū.
ta vita q̄ ſic angustiari poſtuit punci⁹ fuit. Jō

Dñica tertia post pasce

legit in gestis phorū. idem refert Valerius i
polīc. li. iij. Cū alexander in deserto venatuz
transiret. et ad diogenē veniens aī ipm starer
et solem impediret. dixit diogenes. velle q̄ mi
hi nō auferres qd uib dare nō potes Quod
impator intelligēs ad alia ptem diuertit et di
xit se minari q̄ nō timeret potentia ei². elegan
ter r̄ndit sibi. potentia tuā nō timeo. qz aut p̄
terita ē aut presens. illā que p̄terit non timeo
quia iā nō est. illam que futura ē nō p̄timesco
quia indubia et incerta ē. illam q̄o que p̄ns est
nō formido. qz modica et cito trāsitoria ē. Cūz
aut qui astabant yellent irruere in eu³. p̄cepit
Alexander ne quis tangeret eū dicens. qz hō
est qui etiam ppter timore principū vitatem
nō taceret. De breuitate aut istius gaudiū mū
dalis et inchoatione tristicie future dic̄ H̄en.
ep̄la. lxvii. H̄ici nō magnū gaudiū sed initū
vt sepe est future tristicie. gaudio em̄ adiūctū
est nō desinere nec in contrariū verti om̄es ten
dunt ad gaudiū. Sed vnde stabile et magnuz
cōsequant ignorant. ille p̄uiujs et luxurijs. il
le ambitione et circūfusa clientū turba. ille ex
amicis. alijs ex studijs liberaliū vana ostensi
ōne et nihil sonantib⁴ l̄ris. om̄es istos oble
ctamēta falsa et brevia decipiūt sicut ebrietas
que vnius hore hilarem insanē longi tempis
tedio pensat. Quātū ad tertū ponit electoru⁵
in futuro cōsolationē cum subiungit. tristicia
vestra verte in gaudiū. Circa quod notādū
multa sunt genera tristium p̄sonarū que du
cunt cōmuniter in tristicia dies suos. Primi
sunt inuidi mordaces qui cōmuniter sunt tri
sties. vnde H̄idi⁶ li. iij. metha. fabulaq̄ qualib⁷
pallas iuit ad inuidiam vt procuraret mortez
athlantis. ybi describit quatuor ad inuidiam
ptinentia. sc̄z domū. escam. p̄sonam et viam.
Homū describit sic. protin⁸ inuidie nigro squa
lentia tabe. Lecta petit domus ē imis in val
libus antri. Abdita sole carens non vlli pua
vento. Tristis et ignauī plenissima frigoris et
que. Igne caret semp. caligine semp abundat
vult ergo dicere q̄ domus inuidie est situata
in vallib⁹ p tanto quia p̄sone humiles semp
inuidit superioribus. Om̄is ergo inuid¹⁰ inui
det. quia se inferiorē aliquo modo videt. quia
appetit inferiorē eclipsare superiores et nō ecōtra
sicut patet de sole et luna. Et ita regulariter il
li qui minus valent et sunt gratijs et meritis in
feriores obumbrare nitunt p inuidiam melio
res. Ideo signanter dicit Job. v. Paruuluz
occidit inuidia. vnde dicit merito q̄ domus i
uidie est in imis vallibus situata. H̄ est domus
cooperta squalenti thabe. i. yeneno. squalore
et langore. Nam tota locutio inuidi ē deceptō
totaq̄ cōsideratio de defectibus aliorum. Itē
domus inuidie caret sole et vento. quia nunq̄

gaudet inuidus de prosperitate seu felicitate
proximorū. imo venti bonarū narrationum de
prefectu bonoz occidunt per ipsos. Quia di
cit Hamascenus q̄ inuidia est tristitia de alie
nis. vnde sicut bufo tristaf de bono odore vi
nearū florentiū. ita inuid¹¹ de prefectu valen
tium p̄sonarū. Ideo dicit Socrates p̄bs in
suis puerib¹²s. Inuidi digni sunt vlti fieri pos
sit in omnibus ciuitatibus aures haberet et ocu
los. vt pro defectibus omniū torquerent. Et
subdit. quāta sunt felicium hominum gaudia
tanti sunt gemitus inuidorū. Item domus in
uidie semper caret igne. et est plena frigore. qz
nullus inuidus feruet charitate. caligine tamē
semp abundat. quia nunc bene iudicabit in
uid¹³ de ipsis p̄sonis. Secūdo q̄ntum ad escas
dicit H̄idius q̄ pallas inuenit eam comedē
tem carnes vipereas. nam om̄is inuidus pa
scitur de maliciois cogitatiōibus et machina
tis omnibus turbatiuis aliorum. Tertio p̄sonaz
inuidie describit H̄idi sic. Palloz in ore se
det. macies in corpore toto. Nusq̄ recta faci
es. linent rubigine dētes. Dectora felle virēt
lingua ē suffusa veneno. Risus abest. nisi quē
vili fecere dolores. Nec fruct̄ somno. vigila
tibus excita curis. Sed videt ingratus. tabe
scitq̄ videndo. Successus hominuz carpit et
carpit vna. Supliciūq̄ suum est. q̄uis tamē
oderit illam. Quarto viā et modū incedendi i
uidie versus athenas describit sic. Inuoluit
baculum p caput spinea totum. quem vincu
la cingebant opertaq̄ nubib¹⁴ atris. Quocun
q̄ ingredit florētia pterit arua. Exuritq̄ her
bas et summa papuera carpit. Afflatuq̄ suo
p̄los vrbesq̄ domosq̄ polluit. Ecce modū in
cedendi quē inuid¹⁵ semp obseruat. portat ba
culum plenū spinis quia illud vnde se fulscire
deberet pūgit et nō parcit. quia nō est inuidia
quo possit delectari. atris nubibus operit. qz
inuidus et detractor nunq̄ clarā sed obscuraz
sententiā dicit de illo cui nocere pponit. Itē
quocunq̄ ingredit florētia pert erit arua. q̄a
inuidus nulli nocet nisi aliqua vltute florescat
Unde Valerius lib. iij. nulla tam cito mode
sta felicitas ē que malignantes dentes vitare
possit. Siuites em̄ sumpta ab eius iacturis lo
cupletes funeribus. vnde quidā interrogans
q̄o inuidos nō haberet r̄ndit. si nihil inq̄t ex
magnis rebus habueris aut nihil felicit̄ gesse
ris. nam sola miseria caret inuidia. et hoc ē qd
dicit Socrates in suis sentētijs aut p̄ouib¹⁶s
Felicitas sp̄ sbiecta ē inuidie. soli miseri carent
inuidia. Et Tulli¹⁷ vlti. retho. dic̄. Africana iu
sticia vltutē. vltus gliaz. glia em̄los parit. Itē
exurit herbas. i. iuuenes p̄ficiētes sicut talpa
ceca que morat in terra et radices herbarum
corredit et impedit viā ab augmēto et nō solū

Bermo

XII

herbas ita summa cacumina carpit. qd semi per contra superiores suos platos et dominos suos iuidus quod garrit. Ultimo dicit qd afflatus suo id est nbo maliciose polluit oem plim et urbem quam attingi. Hic est primus genus tristis per sonarum quorum tristitia non vertet in gaudium. De ipsa enim dicit Proverb. xxv. Sicut tinea vestimento vermis ligno ita tristitia viri non cet cordi. Et Eccl. xxx. Tristitia longe expelle a te multos enim occidit tristitia temporalis. morte temporali et eterna. Sicut hic semper est tua uerut inuidia. ita ibi cum demonibus semper morte et perpetuas penas sustinebunt. Iux illud Eccl. vij. Improperium et contumeliam male hereditabit. et omnis pectorum et bilinguis et inuidus. nam frequenter inuidi mala morte moriuntur. quia dicit Sapiens. Laqueo pibunt quod oblectant casu iustorum. Eccl. xxvii. Secundum genus tristis sunt pidi et fallaces. videlicet enim quod oes pidi et fallaces sunt continenter male tristes. Nam hypocrite ut decipiunt alios exterioriter tristiciam similitatem et sanctitatem. Contra quod dicit dominus Mat. vij. Cuicunq; ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. tales enim sunt iocundissimi in lasciuis in occulto et tristissimi ad apparentiam in publico. Sicut declarat b. Amb. in quodam homone. latet plerumque sub tristi amictu lascivia et deformis horror ueste vili obtigit ut secreta regantur peculantium animorum. illorum quidem tristitia etiam non vertet in gaudiu. sed in eternam tristiciam. quia de hypocritis loquens deuotus amandus in ho. sap. li. f. c. x. Nonnulli qui sub habitu agnino mente occultauerunt leoninam. qui velut canes rabidi fuos dei per maledicta obprobria. aut vero turbatiua molestauerunt et confabres iniqua molestatione leserant. ibidem. s. i in ferno a canib; infernalib; impissimis mortibus corroderebant. Tertius genus male tristium sunt cupidi et tenaces. quod semper sunt in timore. tristitia et dolore. quoniam bona acquirunt et acquisita retineant. nam loquens de quolibet cupido sapiens Eccl. ij. dicit. Cumcti dies eius doloribus pleni sunt et erunt nec per noctem mete requiescit. Talis fuit ille iuuenis cui dixit salvator Mat. xix. Si vis perfectus esse vade et venire omnia que habes et da paupib; et veni sequente me. et habebis thesaurum in celo. Et sequitur. Cuicunq; audisset adolescens vero hoc abiit tristis. erat enim multis possessiones huius. illi autem si regant a paupibus per elemosynis tristans. Contra quod dicit Sapiens. declina paupi aurem tuam sine tristitia. Eccl. iij. Horum etiam tristitia potest in tristiciam semperternam. quod dicit Amandus vbi s. Cupidi et auari et questuarum supra modum valde torquebunt in inferno in fouets metallis bullientibus balneabunt et exilire cupientes absque misericordia itinguntur. Quartus genus tristis sunt

In primis stupidi et pertinaces. quod de deo misericordia et clementia diffidunt quorum aliquis de propriebus peccatis irremediabiliter sic tristans ut dicatur sacramentum penitentie eis non possesse ad salutem. vel quod iusticia non permittit penitentibus misereri. Contra quod Ps. xl. alioquin aiam suam dicit. Quare tristis es aia mea et queritur turbas me. Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi. Illi sunt de istis qui morte amicorum suorum inconsolabilitate nimis plangunt. quasi de eorum beatitudine et resurrectione futura desperent. Contra quod apostolus i. Thessal. iii. Nolo vos ignorare de dormientibus ut non confundamini sicut et ceteri qui spem non habent. Et quod illud genus tristicie patiuntur miserabiliter et de miseria et tristitia primi vadunt ad tristiciam semperternam. ut de illo de quod habes s. pte. f. dñica in. lx. f. ij. Q. Z. Ideo dicit Eccl. xiiij. Felix quod non habuit animi sui tristiciam et non excidit a spe sua. Quintus genus tristis in primis sunt christiani veraces. quod hic aduersa et tristicias passi sunt cum reprobi gaudia habuerunt. Unde Hugo super Eccl. clesiasten dicit. Reprobi qui diligunt vitam temporalis et ei iocunditate gaudiorum perpetue anteponunt. Ista presentia toto desiderio appetuntur atque in eis oem felicitatem constituuntur. Electi vero tempales tristicias et dolores patientes sustinent. ut ad ea que premissa sunt gaudia eternitatis possint pervenire. et in eorum respectu quod quid transitorum non metuntur. et si dulce non concupiscunt. unde accidit ut temporalis vita amatores perus habeant bona. deinde mala accipiunt. Spiritualia vero aduersis exercentur. deinde bona attingant. illis primo bona. ultimo mala. istis primo mala. ultimo bona. Unde illi. De illis dicitur Apoc. xxij. non erit ultra neque luctus neque clamor. neque ullus dolor. quoniam priora abierunt. Et Eccl. xxxv. Letitia semperterna erit super capita eorum. Pro quod nota dicit Lassus. li. f. ep. lxx. De quod gaudio perfert dulcedinem premissa tristicia. ita quod tristicia precedens adaugeat gaudiu sequens. Idecirco gaudiu habet tristitiam et in celo tunc extintum pervenit ex quanto permodum ex misericordia huius mundi euasione. Hic aliquis captiuus gaudet de liberatione et vinculorum disruptione dicens cum psalmis. cxv. Hirupisti vincula mea scilicet famem sitim et tecum. Tunc enim dicit Christus illud psalmus. lxv. Transiuum per ignem et aquam. et eduxisti nos in refrigerium. ubi per ignem et aquam omnis ardor concupiscentiarum et fluxibilitas misericordiarum huius vite intelliguntur. Et quia electi dei hic transferunt per aquas tribulatiois. concupiscentiam est ut refrigerent aquis de letiarum et consolatiois. de quibus legitur Ezechiel. xlviij. Ecce aque redundantes a latere dextro cum vir egredetur ad orientem qui habebat funiculum in manu sua et mensus est mille cubitos. et traduxit me per aquas usque ad talos rursusque mensus est mille et traduxit me per aquas.

Dñica tertia post pasce

vsq; ad genua et mensus ē mille. et tradurit me
per aquas vsq; ad renes. et mensus est mille. tor-
rentē quē nō potui transire. qm̄ intumuerunt
aque pfundi torrentis qnō potuerat trāsiri.
Ad exponit **Anh.** li. vii. c. xv. p aquas redun-
dantis torrentis intellige delectationes gaudi-
osas et copiosas. qb' sancti in celo fruunt. de
q **Ds.** xxxv. Torre voluptatis potab eos.
Et dicunt redundātes. qr' interi' aiam reple-
bunt. et ex ea ad corp' redundabūt. **H**icū eti-
am a latere dextero. p qd intelligif celestis pa-
tria. sicut p latus sinistrū p̄sens vita. **J**ux illō
Cañ. vii. **L**eua ei' sub capite meo. et dextera
ei' ap̄plexabit me. **T**res at p̄mi millēariū signat-
tria gaudia in patria. **D**rīmū venit ab iferno
vbi vidēt iusticiā dei adimpleri. de q multuz
letanf. **J**uxta illud **Ps.** lvij. Letabif iustus
cū viderit vindictā. **H**ecdm venit a mundo de-
pulchritudine creaturaz. **J**uxta illō **Esa.** lxj.
Tunc videb et afflues et dilatabif tibi cor tuū
Tertiū venit de celo de iocūditate et grata so-
cietae. de q **Esa.** lev. **E**xultabo in hierlm in
plō meo. **A**et quartū millenariū qnō pōt trā-
uadari ē gaudiū ineffabile. de diuine maiesta-
tis visione **Esa** lxiiij. **O**culus homī nō vidit
de' abs te. q p̄parasti his q expectant te. **H**e-
cūdo gaudiū electorū nascif ex peccatorū exu-
tione et v̄tum inductione. et qlibet electorum
pōt dicere cū **Ps.** xxix. **C**onvertisti planctum
meū in gaudiū mibi. cōcidisti saccū meū et cir-
cūdedisti me leticia. **G**occus ē indumentū pe-
nitentiū. **J**uxta illud **Job.** xvij. **G**occus consui-
sup cutem meā. et operui cinere carnē meam.
Hup q dicit btūs **Breg**. saccus sup cutē con-
suīt et caro cinere tegif ne in districto examine
videaf. sed tunc sacc' concidif qn̄ dimissa cul-
pa in illa celesti gloria om̄ia cooperant in bo-
num. **E**tia ipsa peccata de q habebūt singula-
re gaudiū. **E**xemplū de milite qui in diuersis
bellis gloriose triumphās. multas cicatrices
reportauit. que ei cedunt in gloriā. **H**ic pctā q
qs texit p penitentiā. de hoc in celo habebunt
magnum gaudiū et leticiā. **E**t h in tribus alleui-
atam habēt cōscientiā. de hoc dicit dñs in pre-
senti euāgeliō. mulier dū parit tristiciā habet
cū aut peperit iaz n̄ meminit p̄ssure. **N**ō expo-
nit **Hol.** lec. cxlvij. dicēs. **M**ulier bñ cōcipit
fetum naturalit sine dolore. b n̄c̄q fuit mul-
ier que pepit sine dolore nisi yna vgo miracu-
loso scz glorioza vgo maria. **A**ia em que pec-
cat cōcipit fetum a diabolo. et hoc sine dolore
cū in delectatione cōcipif pctm. parit autē cū
cōsitef et pdit in lucē pctm fratri suo scz sacer-
doti. et hec pturitio nō pōt esse sine tristicia et
dolore. s. cōtritionis et penitētie. **N**ā sicut mu-
lier dum pturit dolet amarissime. cū aut̄ pepe-
rit gaudet et se sentit alleuiata. ita p̄sona graui-

da peccato ante cōfessionē et tempe cōfessiōis
tristis est et amara. b cōfessione facta om̄is hō
sentit se alleuiatū a pondere peccati peristēte
Ido dicit **Judith.** viij. **Q**uia patiēs ē dñs pe-
nitemus. et ei' indulgētiā fusis lachrymis po-
stulem'. **H**z certe quia nō sufficeret sancti et ele-
ctis p acceptance penitētie a deo saccū esse cō-
cissum si nō eēnt v̄tutibus supinduti. ideo ad
dī et circūdedisti me leticia. que leticia ē p cō-
summatione v̄tuosorū operz. ideo de quolibz
electo dicit btūs **Detrus.** j. **Cano.** j. **E**xultabi-
tis in leticia inenarrabili et glorificata. In illa
ēm beatitudine oēs et singule v̄tutes electorū
glorificant et coronant vt qlibet v̄tus habeat
coronā. **N**ālegit de quodā sene in vitasp. q
temptabat a quodā demone grauit p decem
āstds. ita vt desperaret dicēs. pdidi iam aiam
mēa reuertar ad seculū. **C**ū aut̄ p̄fisceref ve-
nit ad eū vox dicēs illi. decē anni iquib' certa-
tus es corone tue erūt. reuertere in locū tuum
ab om̄i malo cogitatiōis tue liberabo te. **H**ic
supinduta fuit agnes que dicebat christ' cir-
cūdedit me vernātibus atq; coruscantib' gē-
mis p̄ciosis. **I**nduit me dñs cyclade auro te-
cta. et imēlis monilib' ornauit me. et tanq; spō
sam coronauit me corona. **H**e isto itaq; gau-
dio qd nascif ex pturitione v̄tutū. loquif do-
minus in p̄nti euāgeliō iterū cū dicit. **M**uli-
er cū parit tristiciā habet. mulier bñ **Alanuz.**
est sancta anima ppter fecunditatē bonorum
operū. b cū parit. i. cū v̄tutū pfectib' insistit
dū vndiq; temptat et affligif tristiciā habet d
hoc. quia venit hora ei' vt patiaf. **H**ed cū pe-
pererit deuictō laborū certamine. et ad palmā
puenerit. iam nō meminit pressure precedētis
pter gaudiū pcepte retributionis qd absolu-
bet tristiciā pcedentē. quia nat̄ ē homo i mū-
dum. **H**icū em mulier nato in hunc munduz
hoie letat. iuxta illud **Eccī.** xxxvij. **H**em ma-
sculum excipet. i. gratanter et cū gaudio exci-
pit in p̄tu mulier. quia semp vellet parere ma-
sculum. q hic signat p hoiem. **E**t quia sibi in-
terdū magis parere femellā expediret. iō sub-
dit sapiēs filia melior filio. sic etiā sancta ania
nato fructu suorū operū i eterna vita gaudio
replet et nō solum ip̄a aia. sed etiā totus cetus
celestis gaudet cū hō nouus natus est in celo.
et dicit noranter. iam non meminit pressure.
quia sancti in celo non recordātur pressure la-
borum ad tristiciam sed bene ad gloriam. **T**er-
tio gaudium electorū nascitur ex proximorū
congratulatiōe. quia ibi v̄nusquisq; gaudet
de beatitudine et gaudio alterius. et ibi ami-
citia sanctorum erit tam delectabilis et tam io-
cunda vt v̄nusquisq; tantū quemlibet alium
amat quātū seip̄uz et efficit v̄nio charitatis
cum xp̄o dño quē pl̄ v̄nusquisq; diligit q̄ se

ipm. qd ynicuiqz tm et ampli tribuit qd meruit et ideo ille qd min hz et cognoscit aliu pl in bo nis qd se abundare no deliderat tm hre qdtum hz ille qd excedit eum. Quia exq deu pl diliget qd seipsum. vult illum plus hre et se excedere sicut dñs ei dedit. Et qd ad hz dicit apls. j. Coz xii. Si gloriaf vnu mēbrū cōgaudēt omia mē bra et replebunt mirabili dulcedine et delectatione. et sicut cōpatiebāt sibi mutuo membra. sic ibi sibi cōgratulanf nec vllus inferior vlli superiori inuidebit. vñ dicit Aug. de ciui. dei. circa finē. Et ponit exaplū de oculo et digito. quia digit⁹ nollet eē ocul⁹ nec scōuerso. et sic de alijs mēbris. Hz dicēt alijs exq electi gau dent de sanctorū pmis nūquid et gaudebunt ecōtra de reproborū et dānatorū suplicys. de hoc vide s. pte. j. dñica. iij. in aduentu. Fmo. j. D. E. et H. Ad istā questionē tm qdtu h sufficit rñdet btus Greg. omel. xl. sup. Lucā. et alle/ gas li. iij. Smiarū. dist. vlti. Apud inqt aim iu/ storū nō obfuscat beatitudinē aspecta pena re proborū. qd vbi iā cōpassio nō erit miserie. mi nuere leticiam beatorū nō valebit. Et licet iu/ stis sua gaudia sufficient. ad maiorē tm gloriā vident penas malorū qd p grām dei euaserūt Et parū infra. Quos inqt vidētes nō dolore afficiens. sed leticia saturabunt. agētes grās de sua liberatiōe. visa impiorū ineffabili cala mitate. Et ps. lxiij. Letabit iust⁹ nō scz vindicta libidine sed zelo diuine iusticie affectu. Et sic letabunt de penis impiorū. non dc p se seu directe. sed p accidēs. et indirecte scz cōsiderādo ordinē diuine iusticie. et grās agēdo domi no deo qd eos de tantis supplicys liberauit. Hz insisteret alijs hāc solutionem sic pmo. Qd vitiosum ē in viatore nō debet poni in comp̄ hensore. Sz ē vituperabile in viatore qd letet et gaudeat de penis aliorū ergo tē. Scđo instā tur sic. cōpassio pcedit ex charitate. tybi ē ma ior charitas ibi ē pfectior cōpassio. Hz in ele ctis ē summa charitas. qd pfectissima cōpassio qd gaudēt de eorum penis. Tertio sic. beati erūt deo summe cōformes. sed deo nō delecta tur de penis nr̄is. imo cōpatif nob. quia misericors. et qd sic filiter se hñt boni ad damnatos. Quarto sic. bonis nullū odiū erit. Sz ad odiū p̄nit gaudere de malo alteri. qd nō gaudēt de penis dānatorū. Pro qd notāt doctores qd ali qd pōt ēē materia gaudiū duplicit. uno modo p se. alio modo p accidens rōne adiuncti. In penis em malorū ē duo considerare. vicz vnu nōcumentū malis illatū. Fm qd punire eos iu stum ē. Primo modo non gaudēt boni de pe nis dānatorū. sed secundo modo tm Et illo habito dicif ad primā instātiā. qd laudabile ē i viatore. qd delectef in penis malorū p accidēs inqdtum iuste punitur. vitiosum autē qd lete-

tur per se loquēdo de penis. Ad scdm' dicēdā qd compassio ē volitio qua quis desiderat ma lam ab aliq repelli. quādo autē malus est in sta tu tali. qd sua pena potuit ab eo repellit vel remoueri. tūc a charitate pcedit cōpassio. Ido qdtūc qd hō malus sit in p̄senti. quia tunc est in statu in quo pōt corrigi et fieri dign⁹ carētie hui⁹ pene. ideo pōt iuste pcedere a charitate bonorū cōpassio ad eos. sed quia dānati sunt extra statu illū iñ quo possunt fieri boni. ideo ex charitate bonorū nulla cōpassio ad eos ori etur. qd talis cōpassio ēē nō posset sine p̄iudi cōtio diuine iusticie. Ad tertiu rñde qd de p̄ se loquēdo de penis nr̄is nō delectat. sed per ac cidens. Sicut delectaf de opibus suis iustis. similiter cōpatif et misericors p̄ statu isto in quo possunt corrigi. nō in illo in quo dānati nūc possunt emendari. Ad quartū patet p̄ pdicra qd gaudere de malo dānati non erit odiū. quia iuste ē sibi inflictū. hec Hol. sup libros sapientie lectiōe. lxx. Quarto gaudiū electorū nascit ex celestis patrie adeptiōe hoc gaudiū est de faciei dei visione. de qua Ps. Implebis me leticia cū vultu tuo. De hac vi sione dicit Amb. in fi. li. psologi. Logita qdtuz delectabile sit videre nude et eternaliter tene re hoc bonum quod cōtinet oīm bonorū iocū ditatem. nō tamē iocunditatē qualē videm⁹ in rebus creatis. sed tm differentē qdtum differt creator a creatura. Est homo ibi habita turus et homis tm gaudiū qd vix aut non pōt homo capere ipm. ppetue igif cogita si potes qd magnum gaudiū sit quod de quolibet sanctorum replicaf. vbi sunt sancti nobis inumerabiles. Fm illō Apoc. vij. Post hec vidi turbam magnā quā nemo dinumerare poterat. De his gaudijs qre s. dñica. j. octa. nativitatē xp̄i. K. L. B. Unde legif de quodā religioso qui rogauit dñm ut oīdēt ei minimū gaudiū paradisi. et statim pua auicula cepit mirabili ter corā eo cantare. et cum vellet eā cape. secutus est eā in siluā et auscultando eā stetit sb ar bore trecentis annis. que cū auolasset frat̄ p perauit ad portā et videns totum claustruz p mutatum vix pmissus ē intrare. quia nō poterat ab aliquo agnosci. Cum qd omes de illo et ipse de omnibus miraref quesiuit abbas sub q abbate exiuisset. inuenierūt in cronica. ccc. annos transiisse. et ille dixit senō defuisse nisi p vnam horā ratione magne dulcedinis cui ip̄ scintenderat.

Dñica quarta post octauas pasce. Fmo. j.

Habientes om nez lmunditiā et abundātiā malicie cum māsuetudine suscipite insitum vobum qd pōt saluare aias yrās. Ita scribit